

॥ श्री७ सत्य छे. ॥

ખોટાદના કે. જ. પા. ને થયેલા હકવા તેના
ભણ બુકાળનો જવાબ.

કુસંગકુશાના સન્નિપાતની લેવરીનો જવાબ.

ખોટાદના શ્રી ૭ સ્વયંભંચક મંત્રણને મેઠ્ય સત્ય
શુભ બે ખોલ.

અમદાવાદના સ્વામિનારાયણ નિદક માસિકના ગુદ
માદાંધકારનો પ્રકાશ.

સંદેશને બે ખોલ.

વિગેરેના જવાબો.

પ્રકાશક : હરીલાલ મગનલાલ, ગાંધી નગર, અમદાવાદ.
પ્રકાશક : શ્રી ૭ સ્વયંભંચક મંત્રણને મેઠ્ય સત્ય.
પ્રકાશક : "દેશી મિત્ર પ્રેસ." લીમીટેડ, અમદાવાદ.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાશિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૪૮૮૫ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ શ્રીજી સત્ય છે.

વિષય ૫૨૨૪૪:૬, ૨૨૪૬૩ ૩૦ વર્ગ.

શ્રીહરિર્જયતિ.

યત્ર યોગેશ્વરઃ કૃષ્ણો યત્ર પાર્થો ધનુર્ધરઃ ।

તત્ર શ્રીર્વિજયો ભૂતિર્ઘૃવા નીતિર્મતિર્મમ ॥૧॥

માતાદના કુસંગકુધાના કુટતંત્રી કે મંત્રી, કે. જ. પા. ના

ભવણુ ભુંકણુનો જવાબ—

ચુંટણીનો સત્ય રહસ્ય અભિપ્રાય વાંચ્યા વિચાર્યા વિના, તેમજ પોતાની જાત કે ભાત કે વાત કે અધિકાર પારખ્યા વિના બીજા કોઈ એકલબી કરવા કે અપજગ મેળવવા નવરા નહિ હોય એમ જાણીને કુસંગકુધાના માયાતંત્રી બકવાદ કરવા પહેલા બહાર પડ્યા. ચુંટણી વિગેરેની જોડી એકતરફી ઉતાંગ હકીકતો છાપવાના પ્રસંગથી માસિકનું પુર્વનું તેમજ અત્યારનું અજવાળું અને અંધકાર જેટલું અંતર ... આને તથા ... સુચનપા માટે એ સાચા બોલ કહેવાની ફરજ પાડી હતી. તેથીજ ચુંટણીમાં તેમને છેવટના ભાગમાં સંભારવામાં આવ્યા હતા, છતાં આ તંત્રી તો કોઈ હુદના જત્ર મંત્રતા જોરથી અચાર્ય પક્ષથી વિમુખ આખા પક્ષના મોવડી થઈને બધાની વતી પોતેજ તંત્ર મંત્ર યંત્ર કે જંત્ર વાપરવા કે દેખાડવા પહેલે નંબરે એકદમ કુદી પડ્યા.

ચુંટણીમાં તેનું વિચિત્ર ચુંટાચુંટનું સ્વરૂપ યથાર્થ વર્ણવ્યામાં આવ્યું છે તે પ્રસંગથી કારભાર લેવા માટે કરેલી કુટ કુટીલ કોશીષોનું ચિત્ર આપ્યું છે. સ્વરૂપ પણ જેવું થએલું તેવુંજ વર્ણવ્યું છે. તેમાં કોઈ અતિશયોક્તિ થઈ હોય તો તેની શોભા પુરતી હતી. તેમાં કોઈની ખાસ ઇરાદાથી નિંદા કરવાની વૃત્તિ નથી તેમ કોઈની ખાસ પ્રશંસા કરવાની વૃત્તિ પણ નથી. કોઈની ઉપર તેવી વૃત્તિ પડી હશે તો તેમાં તેઓજ પ્રથમ નિમિત્ત છે. તેમાં કોઈ તપોમુર્તિ કે પ્રહ્લનિષ્ઠનું તીક્ષ્ણ તપ તોડી પાડ્યું નથી તેમ કોઈનું કલ્પિત અદ્યુરુપદ લક્ષ લીધું નથી. તેમ કોઈ શેડનું શેડપણું કે મુગટમણીપણું હરી લીધું નથી તેમજ કોઈની પ્રપંચ પટલઈ છીનવી કે પાછી પાડવામાં આવી નથી તેમ કોઈનું શાસ્ત્રીપણું કે પુરાણપણું કે મહારાજપણું રોકી રાખ્યું નથી. તેમ કોઈનું કોઠારીપણું કે પ્રેસીડેન્ટપણું કે મેંજરપણું ખેંચી લીધું નથી તેમ કોઈના જંત્ર મંત્ર યંત્ર કે તંત્રને બાંધી રાખ્યા નથી. જો તેવી વૃત્તિ હોત અને દરેક દુષિત જાતને ચુંટણી બણવવામાં આવી હોત તો તેવું અગણિત સત્ય સાહિત્ય એક એક આખા માસિકને અવકાશ જોઈએ તેટલું તૈયાર હતું. પણ તેવી વૃત્તિ નહિ હોવાથી તે તરફ દ્રષ્ટિ કરી નથી. છતાં આ અવિદ્યાતંત્રી તો પ્રકટ ઉશ્કેરણી કરવાના ઇરાદાથી અને પોતાના દોષો ઢાંકવાના

છરાદાથી અવળી અવિદ્યાના તત્ત્વ મંત્ર યંત્રના જોરથી લાગત્યા ભવવાજ તૈયાર થઈ ગયા. જેથી આ ભાઈ દરેકની જાતની પરીક્ષા કરાવાના કુવૃત્તિ કરાવશે ખરા, વાંકાં અઢાર અંગવાળા ઉંઠભાઈ બીજાના એક એક વાંકા અંગને નિંદવા તૈયાર થાય છે પણ પોતાનાં અઢારે અંગ વાંકાં છે તે તરફ તો લગાર દ્રષ્ટિજ ફેરવતા નથી. પાસકા અણુ જેટલા પણ દોષ જોવામાં દિવ્ય દ્રષ્ટિ અને પોતાના મેરુ જેટલા દોષો જોવામાં સહજ સ્વભાવે અંધદષ્ટિ વાપરવાની અંધ અવિદ્યા ઘણા વખતથી માત્રીક દ્વારા પ્રસારી છે છતાં તે તરફ ઉપેક્ષા રાખીને તંત્રીભાઈની પેઠે કોઈની જાત ઉપર ચુંટણી ખાણી નથી. તથાપિ કોઈને અશુભસમજણે કરીને અવળું લાગ્યું હોય અથવા ખોટું જણાયું હોય તો તેનો યોગ્ય સત્ય જવાબ આપવાની એલલણી વાપરવા જોઈએ. જેથી કાંઈક અંશે ઉપયોગ થાય. આ મોટા ભાઈ તો કશો જવાબ આવ્યા વિના અર્થનો અનર્થ સમજાવી ફક્ત ઉશ્કેરણી કરવાના છરાદાથી “મોટું છે માટે ખોલવુંજ” આટલુંજ મોંઢાનું પ્રયોજન સમજી એકદમ પાંચમા મોંઢામાંથી વૈષ્ણવી કાઢવા લાગ્યા. એટલે બાકીનું કોષ કરીને પૂરું કરવા જેવું કર્યું. તેમ કરવાથી કશો સ્વાર્થ સરવાળો નથી પણ જાત લાતનું પ્રમાણ થાય છે.

“યદા યદા મુંચતિ વાક્ય વાણં તદા તદા જાતિકુલપ્રમાણં ॥

પ્રથમ તો કોને કેવી રીતે ક્યાંથી ક્યારે કેવી ભેદ... જ્યોત જોવી ગમ્ય કે જેથી તેનું વિષ રંગરંગમાં વ્યાપી જતાં અનિવાર્ય હડકવા લાગુ થયો અને ક્યાં ક્યાં કેટલાં ડાચીયાં નાંખ્યાં અને ક્યાં ક્યાં કેટલી વિષલાળ કેવી રીતે પ્રવેશ કરાવા માડી તેનો લેશ વીચાર કરવાની જરૂર હતી. આ હડકવા પોતાની જાતમાંથી દુર્ભાગ્યે પ્રકાશ થયો હોય અથવા અંધ પરંપરાના જંત્ર મંત્ર યંત્ર કે તંત્રથી પ્રવેશ થયો હોય અથવા કોઈ મહાત્મા મહારાજના આવેશથી પ્રકટ થયો હોય અથવા બીજા કોઈ અજ્ઞાત દુષ્ટ સંસર્ગથી લાગુ થયો હોય તેનું નિસંશય નિદાન તો તેઓ જાણે પણ કેટલાક માત્રથી કોઈએ સચોટ દઢ વિષદાઢ બેસાડેલી તો સ્પષ્ટ છે. તેથી તેનું વિષ રંગરંગમાં વ્યાપી જતાં અનહદ હડકવા લાગવાથી જ્યાં ત્યાં વિચાર કર્યા વિના અર્થશુન્ય જ્ઞાનગીમાં કે પ્રસિદ્ધમાં કે માત્રીકમાં કે પેપરોમાં કે કોર્ટમાં ડાચીયાં નાંખવા માંડ્યાં હતાં અને પોતાની વિષજ્ઞાનનો જેને તેને સ્પર્શ કરાવા ભમતા હતા. એવી રીતે આ હડકવાનો કુસંગ કુધામા અવધી નહી રહેવાથી તેનાથી સજ્જનોને અનર્થ ન થાય તેમજ કુસંગકુધા પશુ ફરીથી સત્સંગમુધા થઈ જાય એવા શુભ સાચા આશયથી પશુનાં લગુડો યથા આ ન્યાયથી અલ્પ લાકડીથી ધીરે રહીને પ્રહાર કરવામાં આવ્યો હતો. તે પણ કુસંગ કુધાનો હડકવા ઉતારવા માટેજ, નહિ કે મારી નાખવા માટે. જો તેવો પ્રયત્ન હોત તો પુરેપુરી ચિકિત્સા કરાત. ચિકિત્સા અને ચિકિત્સકો તૈયારજ હતા. પણ પશુઓને તો આટલા પ્રહારથી ણસ બશે એમ જાણીને વધારે પ્રહાર કર્યો નથી. છતાં આ ઉતાવળીયા ભાઈ તો અર્થનો અનર્થ કરી પોતાને વધા વિમુખ પક્ષના પુર્ણવિનારી માનીને એકલાજ પરીક્ષામાં પાસ થઈ : અર્થ વિનાનાં કેવળ ડાચીયાંજ નાંખવા ફરીથી

ઉભા થઈ ગયા અને જ્યાં ત્યાં પોતાની વિષલાળ વગગાડવાની મહેનત કરવા લાગ્યા. પણ હવે સમજી રાખશો કે આવાં હડકાયાં ડાચીયાં નાંખવાથી કોઈ પુર્વની જાતમાં કે ભાતમાં ગણીને તેને ઉપયોગી જાણી ગ્રહણ કરશે નહિ. હવે અંધશ્રદ્ધાનો સમય જતો રહ્યો છે. કોઈ અજાણ્યા હશે તે પણ કુસંગકુધાને અઢારે અંગમાં વિષલાળનો પ્રવેશ થએલો જાણી તેનાથી દૂર નાશી જશે. આ હડકવા નહિ શમે તો છેવટે કાણું પાણી કે અપમૃત્યુ વિના છુટકોજ ક્યાં છે? માત્રીકમાં બીજી ઘણી મુઘા વહેતી હતી પણ આ શયતાનીયત જન્મ્યા ત્યારથીજ હડકવા લાગ્યો છે. જેથી બીજી જાત કે જીવનને તો જાણતાજ નથી. તેમ આ અપકર્મનેજ જશરાજ માન્યું છે અને એલસળી પણ આમાંજ કૃતાર્થ કરવા નિર્ધારી છે આ જાતના આવા હડકવાથી આખી સત્સંગ મુઘાનું સ્વરૂપ અગ્રાહ્ય કુસંગકુધા થઈ ગયું છે. જેમ દુધમાં વિષકણ પડવાથી અગ્રાહ્ય થાય છે, ગમે તેવા સુરૂપને કોઠ નાશ કરે છે તેવી દશા થઈ છે.

આ હડકાયાં વિષવાળાં ડાચીયાં કોની સામે નાંખાય છે તેનો પણ આ વિજ્ઞાતી ભાઈ લગાર વિચાર કરતા નથી. પોતાના સંપ્રદાયના પૂજ્ય નેતા પોષક ધણી ગુરૂ ત્રામે ડાચીયાં નાંખાય છે. લષક પણ ધણી કે પેષકને ડાચીયાં નાંખતા નથી. તેમ લુણ હરામ કરતા નથી. છેવટે યથાશક્તિ દારનું કે ચોર ચકારનું રક્ષણ કરે છે. આવા અમર્યાદિત લાણુથી ગર્જન્દ્ર ધણીને કરી હાનિ નથી તેમ તે ગણતા નથી. પણ ભાઈની હાયકાત તો જણાઈ આવે છે. માટે હવે પોતાની જાત ભાત કે અધિકાર જોઈને લષત્રુ કે ભુક્રાણ થાય તો સાઈ છે.

આચાર્યને હંફાવવા સહજનંદી નહિ પણ તેના જેટલા વિરોધીઓનો જન્મ અપાવવો ખાત્રી રહ્યો હોય તેટલાને સુખેથી અપાવશે પણ વિનંતી એટલી કે જન્મ ક્ષેત્ર બોટાદ રાખશે અને ત્યાં ભરાઈ જાય તો મહુવામાં રાખશે. પણ જસરાજને અપજશ આપવા અવકાશ ન આપશે. તેમજ બીજાં પવિત્ર ક્ષેત્રોમાં જન્મ ન આપશે કે જેથી તે અત્યાર સુધી અદ્વિત રહ્યાં ક્ષેત્રો દુષિત થાય નહિ. યદ્યાપિ બીજાં ક્ષેત્ર દુષિત થાય તેમ નથી. તથાપિ કાલવશાત્ કે કુસંગ કુધાના પ્રવાહવશાત્ દુષિત થાય જેથી આ વિનંતિ કરવામાં આવી છે.

વળી આ કલેશલાળ પરીખભાઈને સત્યાસત્ય, હિતાહિત કે યોગ્યયોગ્ય કે ગુણાગુણનો લેશ વિભાગ પણ જણાતો નથી. જેથી પૂજ્ય પોષક ગુરૂ ધણી સામાં ડાચીયાંજ ફેવળ નાંખ્યા કરે છે. આચાર્યે કોઈ કેશ પ્રથમ ઉલો કર્યો ન હતો. કારભાર લેવા માટે અંધપરંપરાની ઉશ્કેરણીથી અને બોટાદના કેટલાક અર્થી આગ્રહી જન્મ્યાઓની આગેવાનીથી કેશ કલેશ ઉલો થયો હતો. સત્સંગની કેવી સારી દશા હતી પણ આ બાળજન્મ્યાઓ યુરી દશા લાગ્યા. “આચાર્ય બધી મીલકત લઈ જાય છે માટે તેમની સામે થાઓ” આટલોજ અંધ અપવાદ આખી લોળા લોકોને પોતાના વિમુખ પક્ષમાં પાડવાની માયાવી અંધ બાજી ખેલતા હતા. આચાર્ય મીલકત લઈ ગયાની કરી પણ

સાબીત કરી શક્યા નહિ. આચાર્ય મીલકત વાપરી ખાશે માટે બંધ કરાવા માટે બહુ ડાચીયાં જ્યાં ત્યાં માર્યાં પણ છેવટે ઉલટી અણુધારી વધારે છુટ થઇ અને કશું ધાર્યું હાથમાં રહ્યું નહિ. તેમ કશે ઉદ્દેશ સિદ્ધ થયો નહિ. ફક્ત સંપ્રદાયના ધર્મના અને ધનના ધ્વંસમાં અસાધારણ નિમિત્તભૂત થયા. છતાં પણ હજી જ્યાં ત્યાં ત્રાપ મારવાની અને આચાર્યને હંફાવવાની લલામણો કરવાની ભુંડઇ ભુલતા નથી. હજી તો સમીપમાં રહીને વેંણી ખાવા માટે સારંગપુર કબજે લેવા ત્રાપ મારી છે અને કોર્ટ સુધી ડાચીયાં નાંખવાનાં શરૂ કર્યાં છે. જુનાગઢને ઇતિહાસ અપૂર્ણ અવસ્થામાં છે. જેથી તેના અંગને ખોટા કરેલો હડકવા અનુપયોગી છે. તેના સમાધાન માટે કેટલાક સભ્ય નીમાયા છે પણ તેઓ દીર્ઘસૂત્રી જણાયા છે. ઘણા માસ થઇ ગયા પણ કશું કરતા નથી. તેમ નહિ થાય એમ પણ કહેતા નથી. પછી દીર્ઘ સૂત્રી વિનયયિતિ એવું થશે. આચાર્ય કોઠારીને આ સમાધાન કરનારાઓ ઉપર વિશ્વાસ છે જેથી તેમની પાછળ ફાંફાં માર્યાં કરે છે અને તેઓ પણ ફાંફાં મરાવ્યા કરે છે, શું થશે તે સર્વજ્ઞ શ્રીજી જાણે. કોણ કેનું હૃદય જાણે છે. માટે આ સંબંધમાં કરેલો હડકવા જાત કે ભાત શોભાડવા પુરતોજ જણાય છે.

વળી આ તરંગી મોટાભાઇ કોઇ કોઇ સ્થળે સત્સંગસમાજ સ્થપાયો હશે તેના ઉદ્દેશો કે સ્વરૂપ સમજ્યા વિના પોતાના કુસંગકુધાના જેવીજ ગતિ સમજી બેઠા છે, મુંબઇના પ્રતિષ્ઠિત સત્સંગશિરોમણી શેઠીયાઓ કે બીજાઓ કે સુરતના ચોકસી વકીલ સાહેબ જેવા સુદૃઢ સત્સંગીઓએ એક મંડળ સ્થાપવાની યોજના તૈયાર કરી છે, તે તમાગ જેવા કુલાંગાર ઉદ્દેશવાળું નથી. તેમના ઉદ્દેશો બહાર પડેલા છે. આચાર્યશ્રીને આગળ રાખી શી રીતે સત્સંગની એકતા અને પૂજ્યભાવના પેદા થાય વિગેરે સત્સંગ સુધાના ઉચ્ચ ઉદ્દેશો તેમના છે. નહિ કે તમારી પેઠે આચાર્યને હંફાવવા સાચા સહજનંદીઓને જન્મ આપવાની લલામણના કે કુસંગકુધાનો વધારો કરવાનો કે કાળી કુલાંગારના કાઢવાના. મોટા મોટાઓને ઉશ્કેરવા આ અવિદ્યાની હડકવા જાહેર કરાઇ છે, પણ તેનો સ્પર્શ તે મંડળને અડવાનો નથી તેમ કોઇ ઠગાય તેમ નથી. તે તો કુસંગ સુધાથી દુરજ રહે છે. બોટાદને બાદ કરતાં બીજા મંડળો પણ તમારા જેવી કાળી કુલાંગારતા કાઢવા સ્થપાયાં નથી, તે પણ તમારી ઝેરી પ્રાણહારી હવાથી દુરજ રહેલાં છે, માટે સર્વને તમારી જેવી ગતિવાળાં ન જાણી કાઢશો.

વળી આ સાહસી ભાઈ ગઢડાના કોઠારી કે કર્ગટી કે બોટાદના શેઠશ્રી વિગેરે આગેવાનો કોઇ કજીયાની વાતમાં જાણુતા ન હોય તેમ તેમાં પોતે ખુશી ન હોય, તથાપિ તેમને તો પહેલાંજ વધાવી લે છે અને તેમનાં નામોજ આગળ કરી કલંકિત કરી દે છે, અને પોતાની પંક્તિમાં બેસાડી દેઇ કમીટીના ઠરાવને અને આ ભાઇને દશ બાર ગાઉતું છેડું છે. પણ હડકવાના જોરથી અર્થ વિનાનાં ખોટાં ડાચીયાં જેમ તેમ મારતાજ આવ્યા છે; આ ગધુ કુલાંગારનેજ શોભાતું આવે. પોપાંગાઇતું રાબત્ય

જાણી વિષવાળા હડકવાના જોરથી જેમ તેમ જ્યાં ત્યાં ડાચીયાં નાંખીને કે ભશી ભશીને કે ભુંકી ભુંકીને કે કુંકી કુંકીને અત્યાર સુધી સત્સંગસુધા ઠગી પીધી છે, પણ હવે તે કુસંગકુધાનું સત્ય સ્વરૂપ સમજી ગઈ છે, માટે હવે નિષ્ક્રુજ બહુ પ્રયત્ન કરશે નહિ.

માસીકમાં કોણે ક્યારથી હડકવા શરૂ કર્યો અને તેની વિષદાઢ કોણે ક્યારથી ખેસાડી અને ક્યારથી ડાચીયાં મારવાનાં અને જેને તેને જોરની લાળ વળગાડવાની પહેલ કરી, આ સર્વ વિચાર નિષ્પક્ષપાતપણે દુરાગ્રહને દુર કરી એકાગ્રમને કરશે, તો પોતાની પહેલ માલમ પડશે જેથી ખીજને વૃથા દોષ દેવાની દૃષ્ટિ રહેશે નહિ. હડકવા બહુ માસથી લાગ્યો છે, એટલે તેના દિવસો ભરાઈ ગયા છે. એક બે કે ત્રણ ગણી રાખશો. આજથી કુસંગકુધાની જેરી હવાઓનો વિનાશનું મંડાણ શરૂ થએલું માનવું. બહુ દિવસથી જેરી અનેહદ અંધાધુંધી હવા જ્યાં ત્યાં પ્રસારી હતી, તેના નિવારણ માટે આજ સમર્થ સૂર્યનો ઉદય સંપ્રદાયના આંગણમાં થયો છે. જો કે ઉલુકો તો માનશેજ નહિ. તે તો તેનું અસ્તિત્વજ અંગીકાર કરવાના નથી. કોઈ વાત કરશે તો આંચ લઈને મારવા તુટશે અને કહેનારાઓનો અવગુણ પરઠશે માટે બહુ કહેવાની જરૂર નથી.

માગ્રીકના આશ્રયવાળાના મનમાં એવી અભિમતિ હોય કે અમે તો જેની તેની નિંદા કરવા કે અપવાદ આપવા કે અસત્ય બોલવાનો ઈજારો રાખ્યો છે એટલે અમારી તો કોઈ ખીજો અવગણના કે સત્ય વાતનો બોધ કરી શકેજ કેમ ? પણ હવે જાણી રાખશો કે સુંગે મોંઢે બેસી રહે તેવા કે પોતાની નિંદા કે પોતાના પૂજ્ય ગુરૂની નિંદા સહન કરી શકે તેવા બધા ન હોય. કોઈ શ્રાદ્ધ કરનાર હરિનો લાલ મળી આવે.

મામાન્ય સૂચના.

કેટલાક વર્ષથી કેટલાક ત્યાગીઓ કારભારના લોભથી સંપ્રદાયથી વિમુખ થઈને પૂજ્ય આચાર્ય કે તેના કોઠારી કે કારભારી કે તેમને મળતા ખીજ ત્યાગી ગૃહીઓની હદ ઉપરાંત મીથ્યા અપવાદી નિંદા કરવાનો નિત્ય વિધી લઈ બેઠા છે. કોઈ પેપરમાં તો કોઈ હેંડબીક્ષોમાં તો કોઈ માગ્રીકોમાં તો કોઈ કોર્ટમાં તો કોઈ ખાનગીમાં તો કોઈ પ્રસિદ્ધિમાં નિંદાનો નિત્ય પાઠ પુરો કરે છે. અને તેવા પેપરો લઈને જ્યાં ત્યાં વાંચતા અને વંચાવતા માલમ પડે છે. પણ આ વ્યક્તિઓ પોતાનો લેશ દોષ દેખતા નથી. જ્યારે કોઈ તેમને તેનો જવાબ આપે અથવા તેમની નિંદા ખોટી ઠરાવે ત્યારે નહિ સહન કરતાં એકદમ ઉતાવળા થઈ જાય છે. પ્રથમ જો નિંદાનો આરંભ ન કરતા હોય તો કોઈ કશું કહેવા કે લખવા નવરા નથી. કોઈ નિર્દોષને જ્યારે ચોર કહીએ ત્યારે તે વધારે તો નહિ પણ ચોરને ચોર કહેવાનો અધીકાર તો વાપરેજ. આ બધી કથા ચોર કોટવાળને દંડે તેવી છે. આ ચોર વ્યક્તિઓને તો મનમાં એમ હશે કે અમે ગમે તેમ ગમે તેની નિંદા કરીએ કે ખોટું કહીએ પણ અમેને કોઈ કશું કહી

શકે નહિ પણ આવી અંધ અવળાઈ છે. જ્યાં સુધી નહો ત્યાં સુધી ઠીક છે અથવા નિંદા સહન કરે ત્યાં સુધી ઠીક છે પણ જ્યારે હદ ઉપરાંત નિંદા કરવામાં આવે ત્યારે કાપ્ટ પાષાણને પણ વિષમ લાગે માટે આવા ઉતાવળીઓએ અંતરમાં સમજી રાખવું જોઈએ કે અમો રાત્રિ દિવસ શું કરીને જીવન ગાળીએ છીએ. અને કોણે પેપર કે માસીકમાં પહેલ કરી છે તેની પણ તપાસ કે વિચાર કરી જોશે તો પોતાનો મેડ જેવડો દોષ દૃષ્ટિએ પડશે. આ તો ફક્ત ઝીણી ચુંટણીજ ખજુવામાં આવી છે. તેટલાથી સમજશે તો ઠીક છે નહિ તો એક એકના જાતિ દોષની ચિકિત્સા કરવી પડશે. માટે છેવટે વિનંતી કે જે બાજતમાં પોતાને શિર સમાન દોષ કે અધિક દોષ આવવાનો હોય તેવી બાજતમાં બીજાને દોષ ન આપીએ તો કેવું સાઈ. અથવા નિંદા કરતાં પહેલાં આત્મોપચાર વિચારીએ તો કેવું સાઈ. હશે જેનો જે સ્વભાવ પડ્યો તે જવાનો નથી.

અંધ વહીવટને અંગે હજારો રૂપીઆની ધાલમેલ કરી વળી દાવાનો મદદના નિમિત્તે હજારો રૂપીઆ ધર્માદા વિગેરેના ઉધરાવી ખાધા. કેટલાંક ટ્રસ્ટફંડ પણ ફેડી ખાધાં છેવટે કોર્ટના આશ્રયથી દાવાના ખર્ચ નિમિત્તે કુચાલથી હજારો રૂપીઆ આટોપી ગયા છતાં હમણાંજ નડીયાદ કોર્ટમાં એક નવી કુચાલ ઉભી કરી છે. કેટલાક વફીલોને અમુક રકમ આપવાની ઠરાવી બહુ લાંબે વર્ષે ખોટાં બીલો કરાવી વાદીઓના નામથી લગભગ ચાળીસ પીપ્તાળીશ હજાર રૂપીયા મંદીરમાંથી નાહક કઢાવવાની બાજી વાદીઓના મંડળધારી પ્રમુખ કુચાલના કોઠારી ને દેવદ્રવ્યના કુઠારી વાદી સમાજની કમીટીના એક મેમ્બર કે પ્રમુખ કે કોઠારી કે કારભારી ખુશાલલોકતે આરંભી છે, વાદીઓનું નામ આપી પોતાનું કામ કાઢી જાય છે, તેમ મંદિરમાં નાહક નુકશાની લાવે છે પણ વાદીઓ બીલકુલ સમજતા નથી. હશે શ્રીજી મહારાજની મરજી. કોઈ દિવસ સામટાં લેખાં લેશે, કર્યા કર્મનું ફળ તો વહેલું મોડું મળશેજ. દેવના પૈસા કોઈને પચ્યા નથી અને પચશે પણ નહિ.

કુસંગ કુધાના સન્નિપાતની લવરીને જવાબ.

વળી આ સત્સંગ સુધાંગાર કુસંગકુધાના તંત્રી કે. જ. પા. ને કોઇ કહેવાતા તપસ્વી કે મહાત્મા હિતશત્રુએ ગળથુથીમાંથીજ અંધ અવિદ્યામય અવળી કરાળ કાળમુખી આત્મધાની આપાત રમણીય ગોળી આપી દીધેલી, જેથી અસમાધેય સન્નિપાત જન્મની સાથેજ રંગેરંગમાં લાગુ પડેતા. તેને શમાવા માટે અરોઅર નિદાન કરી કડવી પણ પરિણામે હિતકારક, નાની છતાં પુષ્કળ કાયદો આપનારી, લૌકિક પણ અલૌકિક જીવન ગાળનારી ચૂંટણી રૂપી માત્રા તેના અનુગુણ અનુપાન સાથે આપી, પરંતુ આ ભાષને તો જોવાની સાથેજ અમૂક ચમક ચઢી ગઇ તે માંચવા વિચારવા પણ ન રહ્યા. તેમજ સત્યાસત્ય કે સારાસાર કે હિતાહિત કે યોગ્યોગ્ય કે શુભાશુભ કે ધર્માધર્મ કે કાર્યાકાર્યનો વિચાર કરવા પણ ન રહ્યા. તેમજ સ્વભાવાનુસારી માસીક સમીપમાં હોવા છતાં તેને પણ ભુલીને વેગમાં ને વેગમાંજ લાગલ્યા એકદમ કુળ કુટુંબને પણ તુલુવત્ ત્યાગ કરી, રાજકોટ સુધી લાંબી પ્રેમી મુસાફરીએ જઈ પહોંચ્યા, અને કૂળલાજ કે લોકલાજ કે સાધુ સત્સંગનું સગપણ ક્ષુદ્રઅર્થ માટે છોડી દઇને સમાનશીલ મુદ્રણ-લયમાં જઈ જેમ આવે તેમ અર્થશૂન્ય અસંબંધ મૃગપક્ષીવત્ હેંડબીલ દ્વારા લવરી કરી વળી. આવી અવદશામાં પણ કોઇ દાંભિક, સ્વાર્થી નરપિશાચ મળી આવ્યો હશે તેણે તેમાં વધારો કરવા વિકરાળ અંધમાયાની વિમુખ ગોળી આપી દીધી જેથી ચમક નહિ સમતાં ફરીથી કુસંગકુધાને શાભાડવા લાખો લવરી કરવાનો આરંભ કરી દીધો. આ પુરૂષ પશુને અવસાન દશા સીવાય સન્નિપાતની ચમક નહિ વિરમે એમ ચિકિત્સકો માને છે. હશે આગંતુક હોય તો ઉપાયથી મટી જાય. આ તો કોઇ પૂર્વ લવના પ્રમળ પાપથી કે કાઠ મોટાઓનો આપથી ગળથુથીમાંથીજ સર્વાંશમાં લાગુ પડેતા તે ક્યાંથી શમે. જ્યાં સુધી પાપજીવન હોય ત્યાં સુધી ભલે લવરી ક્યાં કરે. સત્સંગ સમાજ સન્નિપાતની લવરી જાણી ગયા છં એટલે તેને કશી હાનિ નથી પણ આ ભાર્ગનાજ આલોક પરલોક બગડશે.

વળી આ બદીમૂર્તિ પોતાની બદબદી દ્રષ્ટિથીજ સત્સંગ ઉપર કદપેલી બંધી બદીઓ દૂર કરવાની લવરી કરે છે. પરંતુ પોતાના પામર આત્માના અંગઅંગમાં સર્વાંશે ઉઠી પેસી ગએલી જેરી કાળમુખી બદી નાબુદ કરે તેમજ સત્સંગસુધામાં પોતાના માયાતંત્રીપણાથી પેસી ગએલી પ્રાણહારી કુસંગકુધારૂપી જેરી બદીઓ નાબુદ કરે. તેમજ પોતે પુણ્ય માનેલા સદ્ગુણો, મહાત્માઓ, પુરંજો, શાસ્ત્રીઓ, પુરાણીઓ, કાદારીઓ વિગેરેની પરાર્થ બદબદીઓ હૃદયમાંથી અપુનરાવૃત્તિ માટે નાબુદ કરાવે અને ભોરીયાથી બોટાદ વીગેરે સ્થળની બદીઓ દિગંત દૂર કરાવે તો આખા સત્સંગની બદીઓ દૂર થઇ ગએલી સ્વયં સમજી લેવી. પરોપદેશે પાંડિત્ય નહિ કરતાં પોતાના અને પોતે માનેલા મહાત્માઓની બદબદીઓ દૂર કરાવવી જોઈએ, એટલે બીજાની બદીઓ બાકી રહેશે નહિ. રાજકોટ રહીને બદીઓનાં વિનાશનાં પગલાં લેવાશે નહિ. માટે દુઃખમય દાસવૃત્તિ (નોકરી) છોડી દઈ વિનાશનાં પગલાં ભોરીયાથી બોટાદ વિગેરે બદીનાં સ્થળમાં ફેરવી ક્યાં ક્યાં ફેટલી કેવા રૂપની જેરી બદીઓ પેસી ગઈ છે તેનું દિવ્યદ્રષ્ટિથી નિરીક્ષણ કરી આત્મબળથી દૂર કરશે—કરાવશે એટલે બધા સત્સંગની સ્વમનઃ કલિપત બદીઓ નાબુદ થઇ ગએલી જણાશે. બદીઓ નીકળતાં આકાને અંશ નીર્મળજ રહેશે. **જિતં જગત્ કેન મનો હિ યેન** ક્ષીરમાં પ્રવેશ થએલો નીરાશ હંસવૃત્તિથી દૂર થશે એટલે સ્વયં ક્ષીરજ રહેશે. સત્સંગમાં કાના પ્રમુખપણથી ક્યા કારણથી જેરી બદીઓનો પ્રવેશ થયો છે તેનો સર્વ પ્રકાર મિત્રવત્ ચૂંટણીમાં વર્ણવ્યો છે તે વાંચી વિચારી જોશો. બીજાઓની બદીઓ કાઢવા જતાં બધી બદીઓ ભેગી થઈને યોગ્ય પ્રિય સ્થાન મળતાં પોતામાં પેસી ન જાય તે જરા જાળવશો.

વળી આ કુસંગક્રુધાના પ્રથમ તંત્રી ગુરૂએ મુમુક્ષુઓને મોક્ષોપયોગી ધ્યાન ભજન સુખેથી થવાના, માળા માનસી ઘાટ સંકલ્પ વિનાની થવાના, પામર આત્માને બળવાન બનાવવાના, પંચ વિષયના વેગને શમાવાના અને શ્રીજીના સિદ્ધાંતોનું અનુશીલન કરવાના વિમુખ ઉપાયો તો ઉત્તમ અપુર્વ સુલભ્ય સારા ગોતી કાઢ્યા છે. જેવાકે-સત્સંગમાં જળરજસ્ત ઝપાઝપી કરવી કરાવવી. આચાર્યને હંકારવા કે તેમનો પક્ષ તોડી ફોડી નાંખવાજ સહજનંદ વિરોધીઓનો જ્યાં ત્યાં જન્મ આપવો અપાવવો. સત્સંગનું પરિવર્તન કરી નાંખવું. દુઃખમય સત્સંગનો વહીવટ સ્વહસ્તમાં લઈ લેવો. અંધ વિમુખ પક્ષને બળવાન બનાવવો વિગેરે અનેક ઉપાયો માસીકમાં બતાવ્યાજ કરે છે. પરંતુ વિમુખ પક્ષ સિવાય બીજો કોઈ આલક થતો નથી. પણ હવે સમજી રાખો કે, આ સર્વે ઉપાયો વિરોધી સ્વભાવના હોઈને ધ્યાન, ભજન માળા, માનસી પુણ્યમાં સર્વથા મહા વિધન કરનારા, પામર આત્માને નિર્બળ બનાવી અંધપતન કરાવનારા, પંચ વિષયના વેગને વધારનારા અને શ્રીજીના સિદ્ધાંતોને મુગમાંથી ઉખેડી નાખનારા વિમુખ છે. ધ્યાન, ભજન, માળા, માનસી આત્મબળ, પંચ વિષયમાં વૈરાગ્ય શ્રીજીના સિદ્ધાંતનું અનુશીલન વિગેરે સિદ્ધ કરવાના ઉપાયો તો હૃદય શુદ્ધિ વિગેરે છે. હૃદય શુદ્ધિમાં તો આહાર શુદ્ધિ જોઈએ. જેવો આહાર તેવોજ ઓટગાર આવે છે. ધ્યાન, ભજન, માળા, માનસી પુણ્યના અંગવાળા પરમ ભાગવત શેઠ શ્રી શીવલાલભાઈ વિગેરે થઈ ગયા છે. તેઓ કેવા ઉપાયો કરતા તે લગાર તપાસી લેશો. ખમર ન હોય તો શેઠ હિમ્મતલાલભાઈ વિગેરેને પુછી જોશો અથવા તેમના આખ્યાનથી જાણી લેશો. આ ઉપાયોમાં ગુરૂ કૃપાથીજ પ્રથમારંભ થાય છે. આચાર્ય ઉપર રાગદ્વેષાદિ સહસ્ત્રાવધિ દોષાથી ભરપુર ભરેલા તેમજ અંધપરંપરાની તમામ અવિદ્યાથી સર્વાંશે આવરણ પામેલા હૃદયમાં ધ્યાન, ભજન, માળા, માનસી વિગેરે સદગુણો તો સહસ્ત્ર ગાઉ દુરજ રહે છે. સત્સંગનું પરિવર્તન તો નહિ થઈ શકે પણ જ્ઞાન જ્ઞાનનું પરિવર્તન નહિ થઈ જ્ઞાન તે જળવશે. સત્સંગનો વહીવટ તો હાથમાં નહિ આવે પણ વિમુખ અંધ વદવાડનો કે આચાર્ય કે કોઠારી કે તેમના અનુયાયીનો દ્વેષ કરવાનો વહીવટ હાથ આવ્યો છે અને આવશે. સત્સંગના વ્યવહારનો લોક વ્યવહારની સાથે ગણી તેને દુઃખમયની ઉપમા આપી તેવા વ્યવહારમાં ઉંડા ઉતારવાની ભુંડી વિમુખી પિશાચી ભલામણો કરવાનું કારણ તો દુઃખ તંત્રી જાણે. ધ્યાન ભજન કે માળા માનસીના અંગવાળા તો સત્સંગના વ્યવહારથી પણ સદા દુરજ રહે છે. આવી ઉદારસીન વ્યક્તિઓને પણ આ કાળદ્રુપા પુરૂષ પિશાચ ભાઈ દુઃખમય વ્યવહારમાં વળગાડી સુખેથી ઘાટ સંકલ્પ વિના માળા, માનસી ધ્યાન ભજન કરવા કરે છે. તે શી રીતે કરાવશે. તે તો તે શક્ત સંસ્કારી કુસંગ તંત્રી જાણે. પૂજ્ય આચાર્ય કે કોઠારી કે તેમના અનુયાયી ત્યાગી ગૃહીઓની અપવાદી નિંદા રાત્રિ દિવસ કરવી તેનેજ ધ્યાન ભજન માળા માનસી પુણ્યની ઉપમા આપી તે કરાવવાનું સમજવતા હોય તો કુસંગક્રુધાને કાંઈ નવીન નથી. પુરૂષ પિશાચોમાં ધ્યાન ભજન માળા માનસી આત્મબળ વિગેરે સર્વ વિપરીતજ હોય છે.

વળી આ ભાઈની સર્વત્ર કાગ ટ્રિબિડ થઈ છે. જ્યાં ત્યાંથી સાચાં ખોટાં ચાંદાજ ગોતી કાઢવાની મહેનત કરે છે પણ કાંઈ સાઈં ગોતવાની મહેનત કરતા નથી. સાઈં ગોતનારને સાઈં પણ મળી આવે. હંસને તો ક્ષીરજ મળે છે. ક્ષીર નીરના મિશ્રણમાંથી પણ ક્ષીર માત્રનેજ ગ્રહણ કરે છે. આ ભાઈ શા માટે તેવો વિવેક કરવાની એલલખી કરવા જાય. ભલે જેનાં ન જેવા યોગ્ય છે. તેનાં ચાંદા જોયા કરે. અને તેનાથી હૃદયને ભરપુર ભરી દે. પછીથી આચાર્ય અને તેના અનુયાયીની નિંદા રૂપી ધ્યાન, ભજન, માળા, માનસી પુરી કરે અને ધર્મના દ્વારમાં અપુનરાવૃત્તિ મોક્ષ મેળવે. તેમાં બીજાને કશો ઘેરલાલ નથી. કરે તેવુંજ પામે. વાવે તેવું લાણે.

વળી આ આત્મજ્ઞાથી પરનિંદક પુરૂષપશુભાઈ જે પૂજ્ય પુરૂષની નિંદાન વિના નિંદાનો નિત્ય પાઠ કરે છે અને મીઠ્યા મહાત્માઓની નિર્માલ્ય નિરર્થક મીઠ્યા પ્રશંસાનો નિત્ય પાઠ ભજવે છે. તેના

ગુણદોષવાળા સ્વરૂપને લેશ પણ જાણતા નથી. કુરૂપનિધિ ઉટભાઈના વિવાદમાં કુસ્વર ગધેડાભાઈઓએ ગીતગાન કર્યું. પછી વધામણીમાં બીજી ઉચ્ચ જાતના સુરૂપ અને સુસ્વરનાં કુરૂપાણ કરી પોતાની કુજાતનાં રૂપ સ્વરને પરસ્પર વખાણવા લાગ્યા. એવી આ ભાઈની સંઘળી વિમુખ સ્થિતિ છે. હશે સંપ્રદાયના શત્રુઓ આથી બીજું શું શત્રુપણું વાપરે?

ભક્ષા કાકારીને તો પ્રભાત થતાં પ્રકટ થતા સંદેહનામ રાક્ષસાને પાછા પાડવા કરડી આંખોની કવાયત કરવી પડે છે. પણ આ કાકારીના કુકારી ભાઈને તો વગર કારણે નિષ્ક્રાંત અહર્નિશ અવિરત કરડી આંખોની કવાયત આચાર્ય કે કાકારી કે તેના અનુયાયીઓ માટે ચાલુજ રાખવી પડે છે. કાકારીની ખટપટ તો દુઃખમય વ્યવહારને અંગે અથવા આચાર્યને હંકારવાની વિમુખ ભક્ષામણી કરનારા કઠોર કરપીણ કૂલાંગાર ખટપટીયાને પહેંચી વળવા પુરતી ક્ષણિક હળે પણ આ ભાઈની તો વગર કારણે વિના પ્રયોજનને અદારે અંગમાં રગરગમાં શતત ચાલુજ છે. જમાના પ્રમાણે શિક્ષાપત્રો પાળનારા તમારા જેવા જૂનાગઢના ઘણા નવાઓ નવાબ સાહેબની મહેમાનગીરીની ખટપટ કરી થાક્યા પણ છેવટે પોતેજ સંપ્રદાય ત્યારે કાકારીએ છાડવ્યા છે. પણ હવે રાજકોટના કે ભાવનગરના દરબાર સાહેબની મહેમાનગીરી કરવા જવાનું થાય નહિ અથવા મહામહેનતે મળેલી કુદ નોકરીમાંથી મુક્તિ ન મળે તેટલું સાચવાને કામ લેશે એટલી ભલી ભક્ષામણ છે.

સહગુરૂશ્રી ગુણાતીતાનંદ સ્વામીના સંબંધમાં કશે અવિવેકી અયુક્ત અક્ષમ્ય શબ્દ ચુટણીમાં યોજવામાં આવ્યો નથી તેમ ગુણાતીત શબ્દનો અર્થ પણ જાણતો નથી તથાપિ આ નરપશુ તેવા શબ્દો બતાવ્યા વિના કેવળ ખોટી ઉશ્કેરણી કરવાના ઇરાદાથી તેવા અધ અપવાદો આપવા પુરૂષપિશાચતા વાપરે છે તો તેને લાખો નહિ પણ કરોડો અમારા ધીકાર છે.

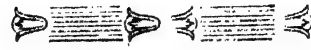
શ્રી સ્વામીનારાયણના સમયમાં કોઈ સત્સંગી કે ત્યાગી સ્વાર્થી પ્રપંચી કાચા હૃદયના ન હતા. હળાહળ કળીયુગમાં શ્રીજીને સર્વાવતારીપણે ઓળખીને હળર ગરણે ગાળીને સત્સંગના વહીવટનું અધારણ બાંધ્યું હતું. તે તેઓની આગેવાનીથી ઘણા વર્ષ સુધી અવિદિન આહુત. જેના પુષ્કળ પુરાવા સત્સંગી જીવન લેખ વિગરેમાં છે. પાછળથી સ્વાર્થી પ્રપંચી અધઘ્રદાને સ્થાન મળતાં તેને ફેરવી નાંખવાની અનેક બાજુઓ રમાઈ પણ તેમાં કશું વળ્યું નહિ. આ સર્વનું ચિત્ર ચુટણીમાં આવ્યું છે જેથી વિશેષ વિવેચન કરવાની જરૂર નથી. હવે જાગૃતીનાં જેટલાં રણશીંગાં ઝૂકવાં હોય તેટલાં ઝૂકા અને વિમુખ પક્ષ પાસે ઝૂકાવો. રણશીંગા ખુટી જાય તો બીજાં ઘણાં વાજીત્રો છે તેનો ઉપયોગ કરશો. છેવટે જત્ર મંત્ર તંત્ર અને યંત્રનો પણ ઉપયોગ કરશો. કાણ જાગે છે તે જાણવામાં આવતાં તેનાં દિવ્યદ્રષ્ટીથી દર્શન કરીશ. એજ વિનંતી.

મોટાદના શ્રીજી સ્વયંસેવક મંડળને સેવ્ય સત્ય શુભ મે મોલ.

જન આ સ્વયંસેવક સમાજને રોપયુક્ત દોલગીરીની ખુબ લાગણી લાગી હોય અને ઉગતી પ્રગ્નના કુમળા મગજ ઉપર સંપ્રદાય માટે હલકી છાપ નહીં એસાડવાની તીવ્ર ઝનિ જનગી હોય અને સુખેથી પ્યાન ભજન કે ઘાટ સંકલ્પ વિનાની માળા માનસી પૂજન કરવાની સાચી મુમુક્ષુતા પ્રકટ થઈ હોય અને પામર આત્માને બળવાન બનાવવાની આહોશી આવી હોય અને પંચ વિષયના વેગ સામે સાચું યુદ્ધ કરવાની કે હૃદયની અનાદિ અધ બદીઓને દુર કરી શ્રીજીના સિદ્ધાંતોનું અનુરીક્ષન કરી સાચા સ્વયંસેવક થવાની ઉચ્ચ ઈચ્છા અંકુરિત થઈ હોય તો પ્રથમ નિર્દોષ બીજાઓને દોષ આપના પહેલા કહેવાતા સત્સંગસુધાના નામથી વપરાએલી હળાહળ કુસંગકુધાનો આરંભથી આજ સુધીનો નિષ્પક્ષપાત-પણે હિસાબ કરો. જે ઉદ્દેશથી માસીઓ આરંભ થયા હતા તેનો લેશ પણ રહ્યો નથી ઉદ્દેશો પોતેજ પ્રથમથી બહાર પાડ્યા છે. થોડા દિવસ સુધા વહેતી કરી પછીથી તેમાં ધીરે ધીરે કુસંગકુધા બેળવતાં બેળવતાં છેવટે કુસંગકુધાનું સ્વરૂપ બનાવી દીધું જે હજી પણ ચાલુ છે. પ્રથમ તો આચાર્ય કે જે સ્વામિનારાયણ ભગવાનને પૂજ્ય સ્થાને છે તેમની સાથે વાદવિવાદ કરવાનું કે નિંદા કે અપમાન કરવાનું સર્વ શાસ્ત્રો ના કહે છે એવા પૂજ્ય આચાર્ય સામે અસત્ય, અસહ્ય, અસહ્ય, અયોગ્ય, અપ્રિય આક્ષેપોવાળા અતિ તોછડાઈ ભરેલાં તેમજ તેમની ઉજ્જવળ કીર્તિ ઉપર અક્ષમ્ય હુમલાવાળા વિમુખ લખાણો ધણા માસથી લખવા માંડ્યાં. એટલુંજ નહિ પણ તેમને હંકારવાની કે સંપ્રદાયમાંથી સર્વને વિમુખ કરવાની કે સત્સંગમાં જળવજ્જત ઝપાઝપી કરવાની ડાળમુખી પિશાચી બુંડી ભલામણો કરવા માંડી તેની સાથે આચાર્યના કર્ણવાહકો કોઠારી વિગેરે કે તેમના અનુયાયી મોટા મોટા ત્યાગી ગૃહીઓ ઉપર હલકા વિચારો ફેલાવવા માંડ્યા અને પદે પદે અકારણ અપવાદો નિંદાના પેરેઝાફો ભરવા માંડ્યા. આ તેમની ઉજ્જવળ કીર્તિ ઉપર અક્ષમ્ય હુમલાઓ આરંભ્યા. છેવટે આખું જીવનજ તેમાં ગાળવા માંડ્યું. જે હજી પણ ચાલુજ છે. આ સર્વ માસીકનું નિંદક સ્વરૂપ આદ્યંત સુધીનું નિષ્પક્ષપાતપણે દુરાચરને દુર કરી રાગદ્વેષ રાહત થઈને શ્રીજીના સાચા સ્વયં સેવક ભાવથી વાંચી વિચારી જ્ઞેશો તો સત્સંગમાં ઝેરી પ્રાણહારી હવા કાણે ક્યારથી પ્રસારી છે. અને ઉગતી બાળ પ્રગ્નના કુમળા મગજ ઉપર હલકી છાપ એસાડવાનો કાણે પ્રથમ પ્રયત્ન કર્યો છે અને પ્યાન ભજન કે માળા માનસીમાં કાણે વિદ્ધ કરવાનો જીવનમંત્ર માની લીધો છે અને સત્સંગીઓના હૃદયમાં કયા કરપીણ ડાળમુખી વિમુખ પુરૂષ પિશાચી કટાર ભોંકતા માલમ પંડ છે અને કાણે સત્સંગીઓના હૃદયને બળભળાવી મૂક્યું છે અને ઝેરી બદીઓ દ્રષ્ટિગોચર કરાવી છે અને પામર આત્માને બળવાન બનાવવામાં કાણે આડા ઉતર્યા છે. આ સર્વ સ્વ-દોષોનું દિવ્ય દર્શન થશે એટલે મારી ઉપર તો લેશ પણ નહિ પરંતુ કુસંગકુધા ઉપરજ રોપયુક્ત દોલગીરીની લાગણી પ્રદર્શિત કરવાનું સ્વયં સુઝી આવશે અને આચાર્ય કે તેમના અનુયાયીઓ માટે ફરેલા અક્ષમ્ય, અસત્ય આક્ષેપોવાળા લખાણોનો યોગ્ય ઉતર આપવા કે તેને કોટીવાર ધીક્કારવા કે તેનેજ જડામૂળ કરવા અવિરત યુદ્ધ કરવા કટિબદ્ધ થશે અને સ્વયંસેવકતાનો પણ તેમાંજ ઉપયોગ કરવા સ્વયં ઉદ્ધમી થશે, અને મારી ઉપર તો બહુજ ખુશી થશે. આ મંડળે પાટોત્સવના પ્રસંગમાં શ્રીગોપી-નાથજીનાં દર્શન વિગેરે સમયમાં જન સંઘની થતી અથગઅથડી અટકાવવા સારી સ્મરણીય સ્વયંસેવકતા વાપરી છે તો આ પણ નિષ્કૂળ અનર્થદાયી અથગઅથડી અટકાવવાની સેવા સજ્જશે એવી આ સેવક આશા રાખે છે. છેવટે કુસંગકુધાનું સ્વરૂપ બદલાવશે તો પણ બસ થશે. માસીકનું સ્વરૂપ બદલાશે

ત્યારેજ તેને સંપ્રદાયમાં પ્રિય યોગ્ય સ્થાન મળશે, નહિં તો નુસંગકુધાનો ઇલકાળ મળેલોજ છે. અને અક્ષમ્ય અપકૃત્ય બદલ વિમુખ પદને બાદ કરતાં આખા સત્સંગ અંતઃકરણપૂર્વક કારાનકાટી ધીકાર અને શોષયુક્ત દીલગીરીનું લાગણીનું પ્રદર્શન કરે છે અને કંશે. માટે હવે જ્યારે ફરીથી સ્વયંસેવક મંડળની બેઠક ભરાય ત્યારે ઉપરનો સેવકનો ફરાવ પસાર કરી જનકેર પ્રજ્ઞની જાણ ખાતર કહેવાતા સત્સંગકુધામાં તંત્રીદ્વારા યોગ્ય સ્થાન મેળવી અવશ્ય પ્રકટ કરશે એવી આશ્ચર્યભરી નમ્ર વિનંતી છે.

અમદાવાદના સ્વામિનારાયણ નિંદક માસિકના

થુઠ ગાઠાંધકારનો પ્રકાશ,

ગયા માસિકમાં અ.ચાર્ય નિંદક તંત્રીએ અથવા તેમના કાઠી જત્રીમંત્રીએ લેખન ત્ર રચ્યું હોય તે કાઠી સ્પષ્ટ થતું નથી પણ જામે તે અંધારમયી તંત્રીદ્વારા પ્રકાશમાં આવ્યું છે. આમાં કશા ઉપ-યોગનો ઉતર આપવા યોગ્ય કે વિચારવા યોગ્ય નવીન સત્ય અર્થ નથી. નિંદક માસિકનું ચૂંટણીમાં જે એકાંતિક સ્વરૂપ (આચાર્ય કે તેમના અનુયાયી ત્યાગી ગૃહીએના પેટ ભરીને નિંદા દોહ કે તિરસ્કાર કરવો અને તેમનાથી જે વિમુખ થાય તેની સદસ્ય મૂખે ખુબ ખુશામતીઆ મીઠ્યા પ્રશંસાના આડંબરો કરવા વિગેરે) વર્ણવ્યું છે. તેજ સ્વરૂપ ભાળા લોકોને વિસ્મરણ ન થવા માટે ફરોથી બહાર લાવવા પુરતો પ્રયત્ન કર્યો છે. ચૂંટણીમાં તંત્રીની જન કે ભાત માટે કશું કશું નથી. ફક્ત માસિકના પ્રાચીન ઉદ્દેશો અને અચાર્યનું નિંદક સ્વરૂપ ટુંકમાં અંતભાગમાં સત્સંગના ઉન્નય માટે અવિદ્યાની વૃદ્ધિ અટકાવવા યુદ્ધ નિગ્રાથી જાળાવ્યું હતું. પોતાનું નિંદક સ્વરૂપ તો બહલી શક્યા નહિ ઉલટા આખા વડનાસના અંધ તંત્રના તંત્રી થઈ જવાબદાર ખુશામત કરવા તૈયાર થઈ ગયા. અમદાવાદના વિમુખ વહીવટ તો ગળાયુથીમાંથીજ રાખ્યા હતા. અને આ વળી એક વધારાના વહીવટ લાયમાં લીધા. હશે તંત્રી અને વળી કાઠારી નામધારીને બધું બધું બેસતુંજ છે. તેમને તૃપ્ત ન બેઠકએ. ચૂંટણીમાં તંત્રીને કશો સંબંધ નથી જતાં જેમ વસાવાળા ઇશ્વરચંદ્ર કાઠીને સર્વો આવવાનો અપવાદ આપે છે તેમ આ તંત્રી ભાઈ આચાર્ય પદને નિંદવા અને તેનાથી વિમુખતાના વખાણ કરવા અંધ પરંપરાને અનદિત મૂળી આચ્યા હોય અને તેમનો સવળો સંડોલો ભુલો ભાર માથે ઉપાડીને તેને શોભાવવા માટે કરતા હોય એવું અનુમાન છે. ચૂંટણીમાં કાઠીની ઇશ્વરથી નિંદા કરવામાં આવી નથી. પણ ચૂંટણીના કે કારભારના સંબંધમાં થએલી કુટિલ કુટ ખટપટનો પ્રકાશ કર્યો છે. જતાં આ તંત્રીએ અર્થનો અનર્થ કરી તેના લેશ પણ જવાબ કે ઉદ્દાગાહ કરવાની આગાહી કર્યા વિના કેળા ઉસ્કેરણી કરવાના અંતરના ભેદી ઇશ્વરથી ચૂંટણીમાંથી કેટલાક શબ્દોનું કુટિલ તારણ તંત્ર કરી તેને પ્રકાશ કરી પોતાના તંત્રી પ્રકાશકનામને આભારી કરવા સિવાય કશો અર્થ દ્રષ્ટિએ પડવા દીધો નથી.

વળી આ તંત્રી કાઠારી માસિકમાં “અમે અત્યાર સુધી આચાર્ય પદના ગૌરવને લીધે કશું કશું નથી. પણ હવે કહીએ છીએ.” આજુ અશ્રુનપૂર્વ અપવાદી અસત્ય દોહ ડહાપણ દોષ કાઠારીમાંથી બહાર દેખાડ્યું છે. જરૂરી સાત ભાગરા થયા તથાપિ પતિવ્રત્યની વાંતા કરવા જેવી આ વાત છે. પ્રત્ય આચાર્ય કે તેમના જે કાઠી અનુયાયી ત્યાગી ગૃહીએ હોય તેઓના અપવાદી અસત્ય અક્ષમ્ય અદ્યોતવ્ય નિંદા દોહ કે તિરસ્કાર કરવાજ જેનો કાઠાર કુળમાં જન્મ થયો છે. આ જીવન પણ જેનું તરૂપ તેજ

થઈ ગએલું ધણું વર્ષથી અનુભવાયું છે. પોતાના (અમદાવાદના) પુણ્ય આચાર્યને પણ આચાર્ય શબ્દથી નહિ સંબોધતાં શ્રીયુત શબ્દથીજ સકરાદા સાક્ષેપ સાકોશ સતિરસ્કાર સંબોધે છે. તો બીજા પૂજ્યાદિ વિશેષણની વાતજ શી ? જેમ કોઈ દુરાગ્રહી દંભા શિવદ્વેષી વૈષ્ણવ, સીવગ્રવવાના લૌકિક વાચિક વ્યવહારમાં પણ મંગળ શિવ શબ્દનો ઉચ્ચાર કરવામાં અન્યાયની અંધ અવળાઇ આદરે તેમ આ ઐકાંતિક તંત્રી ભાઈ નિંદક માસીક લખવાના પ્રસંગમાં પણ આચાર્ય શબ્દ આવવા દેતા ન હતા. આ ઉપરથી આચાર્ય પ્રત્યે કટલી દુરાગ્રહ ભરેલી દ્વેષ ભરેલી રોપયુક્ત દ્રોહ બુદ્ધિ કે તિરસ્કાર બુદ્ધિ છે તે એકજ અક્ષરથી સ્પષ્ટ સમગ્ર છે. માસીકનાં તમામ માર્મિક પદો વિચારીએ તો ઐકાંતિક નિંદકસ્વરૂપજ માન્ય પડે છે. છતાં હજી આ કુટ તંત્રી કોઠારી કોણે જાણે કેવું ગૌરવ સાચવતા હશે તે તો તેજ જાણે. અથવા તેમના કુટિલ તંત્રી મંત્રીઓ જાણે. પોતાના કે પોતે પૂજ્ય માનેલા કોઠારી પુરાણી શાસ્ત્રી કે સત્સંગ મહાસભા તરફ લગાર દીર્ઘદ્રષ્ટિથી દોષ દર્શન કરે તો હદ ઉપરાંત આચાર્ય ઉપર કે તેમના અનુયાયીઓ ઉપર અક્ષમ્ય અયોગ્ય અપવાદી તિરસ્કાર બુદ્ધિ ઉદય પામે નહિ. હશે સો પ્રયત્ન કરતાં પણ જ્ઞાતિ ગુણ જ્ઞાપજ નહિ. પૂજ્ય આચાર્યને દરજી કે સોનીની ઉપમા આપી ગમે નેવી ભુંડી ભલામણ કરશે તો પણ ગુરૂ ભક્તો તો શિક્ષાપત્રીમાં કહ્યા પ્રમાણે ગુરૂનેજ પૂજશે. અને તેમના વિમુખ અભક્ત તો દરજી સોનીનેજ માનશે.

વળી આ તંત્રી કોઠારી બીજું એક કુટીલતંત્ર પ્રકાશમાં લાવવા બહાર પડ્યા છે. અમદાવાદ વિભાગનું તંત્ર તો હસ્તામલકવત્ તપાસી ગયા. હવે વડતાલ વિભાગનો વહીવટ તપાસવાનું કોઠારીપાણું હાથમાં લીધું છે. ઘાળા લુગડાંવાળા કોઠારીઓને ભગવા કપડાંવાળા સાધુઓ ઉપર અધીકારી રાખવાનું અયોગ્ય માનતાં હોય અને ગમે તે કારણથી વડતાલમાં એ રીવાજ પેદા હોય તેમાં સુધારો થવાનું ઘટીતપણું સમજતા હો તો તે સ્તુત્ય છે. પણ વડતાળ વિભાગના વહીવટની કોના પ્રમુખપણાથી પ્રથમ વ્યવસ્થા ચાલતી હતી અને પછીથી કોના પ્રમુખપણાથી પરીવર્તન પામી તેનો પણ કતીલાસ પૂજ્ય પુરાણી ભક્તિ જીવનદાસને પુછી જોશે. હું થોડુંક કહું છું. વડતાલમાં પ્રથમ સ. અક્ષરનાનંદ સ્વામી મહાંત હતા. ત્યારથી તેજ દ્વેષી સ્વાર્થી પ્રપંચમૂર્તિ મહંમ કારભાર કલ્યાણી કોઠારી ગૌરધનદાસનો અંધ પ્રવેશ થયો ત્યારથી ધીરે ધીરે અક્ષમ્ય અયોગ્ય અવર્ણનીય ફેરફાર હદ ઉપરાંત થયો. આમાં આથી બીજું કોઈ પ્રમુખ કારણ નથી. આ પ્રકટ વાતથી તમારા શીવાય કોઈ ત્યાગીગૃહી અજ્ઞાત નથી. આવી અયોગ્ય ફેરફારી કોઈ સદ્ગુણથી તો નહિજ કરેલી પણ ચુંટણીમાં વર્ણવેલા દોષભંડારથી કરેલી. આ મેરદોષમાં તમામ ગુણનો નાશ થવાની સાથે સમગ્ર દોષોનો સમાવેશ થઈ જાય છે. આ કૃત્યને અયોગ્ય ગણતા હો તો તેનું મૂળ કારણ કપટ કોઠારી છે. કારભાર કરવામાં કે મેળવવામાં કોઈપણ એવો દોષ નહિ બાકી રહી ગએલો હોય કે જે કોઠારીએ ન કરેલો હોય. તેમના પ્રત્યે પદના વિભાગ વિના તમામ સાધુ વ્યક્તિઓના અંતરના રોપયુક્ત ધીકારના દુર આક્રોશો અઘાપિ નીવૃત્ત થયા નથી માટે જે ગુણ દોષ કહેવો હોય તે તેમને તથા તેમના મીઠ્યા મહિમા ગાનારા ખોટા ખુશામતીયા વીચાર વીનાના અનુયાયીઓને કહેશે. આથી પણ અધીક સત્ય વિવેચન જાણવાની ઈચ્છા હોય તો તેમના સાચા શીષ્યોની ખાસ ખુશામત કરીને જાણી લેશે. કારણ જાણ્યા પછી કાર્ય તો સહજમાં સ્પષ્ટ જણાશે. એટલે ચુંટણીમાં ગૌરધનદાસના સંબંધમાં કહેલું સત્ય યોગ્ય અનિર્ધારિત જાણી જાણી શકાય. બીજાઓની ગતિ પણ ગૌરધનદાસ જેવી જાણી લેવી કહેલું તે ખોટું નથી. પછી જેમ તેને સમજવું હોય તેમ સમજ, ચુંટણી કે કારભાર તો તેવાજ હોય. ઘાળા લુગડાંવાળા કોઠારીઓ ન હોય અને સાધુઓજ હોય તો સારો સુધારો થવાની ધારણા રાખતા હો તો તે રમણીય વાત છે, પણ પ્રથમારંભથી અત્યાર સુધી અવિચિન્નપણે અમદાવાદ વિભાગમાં સાધુઓજ મુખ્ય મહાંત છે અને પાળાઓનો લેશ પણ હીસાગ નથી. તો ત્યાંના મંદિરોમાં

ધાર્મિક સ્થિતિ કે આર્થિક સ્થિતિ કે વહીવટી સ્થિતિ કેટલી સુધારા ઉપર ઉચ્ચ કોટીની થઈ ગઈ છે તે કંઈ દ્રષ્ટીએ પડતી નથી. ઉલટી કાંઈક અંશે ન્યૂન વિગુણ માલમ પડે છે. તેવો અસંતોષ તંત્રીજ બતાવે છે. માટે આ અપવાદનો અનુત્તમ ઉત્તર આકાશ દર્શન શીવાય બીજો નથી. જ્યાં સુધી ત્યાગીઓના ઉપરી અધીકારીઓના સ્થાન ઉપર કોઈ સારો ચારિત્ર્યશીલ ત્યાગી મહાંત ન નીમાય ત્યાં સુધી કશો સુધારો થવાનો શક્ય નથી એમ ધારતા હો તો સારી વાત છે. પણ તંત્રીને તો તેમાં પણ અપવાદ કે આકાશ કરવાનો રહેવાનોજ. કાંઈ ચારિત્ર્યશીલ મળશે તો વળી વિદ્વાન માટે ધ્યાન ખેંચાશે. વિદ્વાન મળશે તો વળી સ્થાનો ઉપર યુવાન સાધુઓને મુકવાની આચાર્યની હિંમત ન આવે એવો લોકમત બનત કરી સત્સંગ મહાસભાના પ્રભાવ પાડી વૃદ્ધ માટે ધ્યાન ખેંચશે. આ બધું કદાચિત્ અને તો વળી આચાર્યનો અનુયાયી નહિ પણ તેનાથી વિમુખ થયા હોય તે જોઈશે અથવા જમાનાને અનુસરીને કદિપત સમાજ જેમ કહે તેમ કરે તેવા માટે ધ્યાન ખેંચશે. જેથી અપૂર્ણ પુન્ય નહિ અને પૂર્ણ પુન્ય થાય, તેમાં પણ પુન્યાપુન્યના નીર્ણયની તકરાર તો બાકી રહેશે. છેવટે અધધારણમાં આચાર્ય આગ્ર આવશે તો વળી તેને ઉથલાવવા લોકમત બનત કરવા ધ્યાન ખેંચશે એટલે અશાંતને ધ્યાન ખેંચ્યાની વીશ્રાંતી તો નહિજ આવવાની. દ્રષ્ટીદોષ તો આગળ આવીને ઉભોજ રહેવાનો. ધોળા ભગવાની વાત જ્યા દબને ગૃહસ્થો કાઠારી મહાંત હોય તો શું ખોટું છે તે વીચારી જોશો. જેવા મનસ્વી સુધારા કરવા હોય તેવા થઈ શકે. **“મનોરથાનાં ન સમાપ્તિ રસ્તિ”** વડતાળ દેશમાં ધોળા લુગડાંવાળા કાઠારી હોવાથી સુધારા નહિ થઈ શકે. અમદાવાદ દેશમાં સાધુઓ મહાંત છે એટલે બધા સુધારા થઈ ગયા હશે. બાકી હશે તો કરી દેશે. હું જોઈને ખુશી થઈ અભિનંદન આપીશ. માસીકનો સુધારો કરશે તો બધા સુધારા થઈ જશે. પોતાનું બગડેલું ધાશે તો બસ છે. એટલું તો યોગ્ય ગ્રાહ્ય છે કે ધોળા હોય કે ભગવા હોય, યુવાન હોય કે વૃદ્ધ હોય. વિદ્વાન હોય કે અવિદ્વાન હોય, ગૃહસ્થ કે ત્યાગી હોય, પણ તેનામાં સંપ્રદાયનાં ધાર્મિક તેમજ અવહારિક ગુણ હોય તેની સાથે સ્વાર્થશુન્ય હોય તો તે લાયક છે.

“ગુણાઃ પૂજા સ્થાનં ગુણિષુ ન ચ લિંગં ન ચ વયઃ”

વળી આ કુટિલ તરંગી તંત્રી મગ્નૂર વર્ગને પ્રારબ્ધવશાત્ મળેલી મજુરીમાંથી મુક્ત કરીને બધાને રાગ બનાવી દેવાની ઉમેદ રાખે છે. પણ શી રીતે બની શકે તેના લેશ પણ ખ્યાલ નથી. પણ સમજી રાખો કે, સ્વધર્મ માંજ શ્રેય છે. પરધર્મ ભયંકર છે. બધા શિષ્યોને ગુરૂઆ બનાવી દેવાની ભલામણ તો સારી કરી છે. પણ થતું હશે તે થશે. ચાલતું હશે તે ચાલશે. નવીનમતીન તંત્ર નહિ નબે. ફાંફાં મારશે તેટલાં ફાંગટ જશે અને ક્યાં કૃત ભોગવવાં પડશે. ત્યાં આચાર્ય નિંદક માસીક કામ નહિ લાગે. પોતાનું ગળું વિચારી પોતાના ધર્મમાં રહી સંવ્ય સંવકનો ભેદ સમજી સ્વર્તવ્ય ઉત્સાહથી કરતા હોય તેને સ્વધર્મથી પતિત કરવાની ભુડી ભલામણ કરવાથી કશું ફળ નથી. નિઃસંતાવાળાની નિષ્ફળ હગ્નમત કરવા કરતાં સંતાવાળાની સફળ ખુશામત શું ખોટી છે ! સંપ્રદાયના અનુકર્ષ માટે અને એવિદ્યાની વૃદ્ધિ માટે અને શુદ્ધ પ્રણાલીકા પાડવા માટે અશુદ્ધ નિષ્ઠાથી ક્યા ક્યા કાર્ય ક્યા છે તેના વિચાર કોઈ વખતે થઈ રહેશે, પણ ઉત્કર્ષ માટે કે વિદ્યા વૃદ્ધિ માટે કે શુદ્ધ પ્રણાલીકા સાચવવા ક્યાં ક્યાં નિઃસ્વાર્થ કાર્ય માસીક ક્યાં છે તે બતાવી આપશે તો બસ થશે.....

વળી આ અવિદ્યા તંત્રી વડતાળ પાઠશાળાના સંબંધમાં પણ વિશાળ વિમુખી વિદ્વત્તા વાપરતા આવ્યા છે. પાઠશાળા સ્થાપી વિદ્વાન વિપ્રને રાખી સદ્વિદ્યાની પ્રવૃત્તિ કરાવવી એમ આચાર્યધર્મમાં શ્રીજીએ કહ્યું છે, તે પ્રમાણે થતું આવતું હતું કે નહિ ? તે વાતને વિવાદ ઉપર રાખીને વિચાર કરીએ. થોડા

વેળા પહેલા સંસ્થામાંથી શાળાખાતાનું અમૂક વિનંત જુદું પાડી તેનો વહિવટ અમૂક મેંબરો કરે, એવી કેટલાની પ્રતિ થવાથી સમયની બલીહારીને લીધે તેમ થવા પામ્યું હતું. શાસ્ત્રીઓ વિગેરેની તાત્કાલિક વ્યવસ્થા પણ થઈ. થોડાક દિવસમાંજ અનેક અનિવાર્ય અથવા વિગ્રહો આરંભાયા, જેથી જેમ તેમ વ્યવસ્થા ચાલુ રહી. આચાર્યની શાળા ચલાવવાની અશક્તિથી કે ગમે તે કારણથી શાળા વહિવટ જુદો પાડી અમૂક મેંબરોના હાથમાં આપ્યો, એટલે હવે તેમાં એકલા આચાર્યને શિર અપવાદ આક્ષેપ આપવો અનુચિત છે. આચાર્ય શાળાના વિનંતમાં કે શાસ્ત્રીઓ, વિદ્યાર્થીઓ, મેંબરો કે વહિવટમાં કશો વિરોધ કર્યો નથી. એક શાસ્ત્રી છે અને બીજા રાખવા પણ તૈયાર છે. શાળાના સંબંધમાં મેંબરોનો પણ કશો વિરોધ નથી. એટલે તેમનો દોષ કાઢવો તે પણ અરથાને અવિદ્યા છે. સત્ય વાત એટલી છે કે પ્રથમ તો સંસ્કૃત વિદ્યાનીજ દૃઢતા બંધી છે. તેના વિદ્યાર્થી કાંઈ મળતા નથી. લાગીઓને અભ્યાસ કરવાની પ્રથમ આવશ્યકતા છે પણ તેઓ વિદ્યાર્થી વિદ્વર રહેવાની અવિદ્યામાં અંતરાય છે. તેમની સાથે ઘણીવાર માથાકોટ, મગજમારી કરી શક્યા પણ તે વાતનો નોર પડતો નથી. અનેક અપવાદો અયોગ્ય કારણો લાવીને ઉભાં કરે છે. શિષ્ય સુગ્રામનું બળ વધ્યું છે અને તેનો કાર્ત્ત વાંક કાઢતા નથી. કેટલાક કહે છે કે ભણી શકે તેવા બાળકોને નિગ્રહથી શાળામાં રોકવા. પણ નિગ્રહ કાણ કરે એ પ્રશ્ન અટપટો છે, આચાર્યનો નિગ્રહ વિદ્યા જેવી સુકૃતની વાતમાં પણ સ્વાતંત્ર્યવાદીઓથી સહ્ય નથી. જો નિગ્રહ કરવા પ્રવર્તે તો ઉલટો આચાર્યનો નિગ્રહ કરવા પ્રવર્તે એવા મહામહેપાખ્યાય બહુ પડ્યા છે.

“પ્રકૃતિં યાન્તિ ભૂતાનિ નિગ્રહઃ કિં કરિષ્યતિઃ”

આવો પણ અર્થ છે. એટલે આ પ્રકારથી વિદ્યાર્થીઓ મળી શકતા નથી. મેંબરો પોતાની જાતના ધણી છે તેમના કલા ક્રિયાથી ભણવા રહે નહિ. લાગીઓને વિદ્યાની જરૂર છે એટલે તેઓએ કોઈક ગરજ રાખવી ઘટે છે. આચાર્ય કે મેંબરો તો વ્યવસ્થા કરી આપે. કાંઈ સગવડની ખામી માનતા હોય તો તે ધારવા મુજબ તો નથીજ છતાં જરૂર જણાય તો પુરી પાડવા તૈયારજ છે. એટલે આમાં કોનો દોષ કાઢવો તે વિચારણીય વાત છે. જેથી વીધાતાનોજ વાંક કાઢવો ફીક પડશે. આ ભાષાને તો આચાર્ય ઉપર કે મેંબરો ઉપર શી રીતે દોષારોપણ થાય એટલુંજ જાતિ જીવન ગુન્નરવું છે. શાળાની રકમ કાર્ત્ત ખાઈ ગયું નથી. તેનું બ્યાજ ચઢ્યે જતું હશે તો તે પણ કાર્ત્ત ખાઈ ગયું નથી. મુંબઈના મોટા શેઠના હાથમાં ફાણે પડ્યું છે. જંતે આખી સંસ્થાની દૃઢતા જળાય તેને શાળાની કેમ નહિ જળાય ? તંત્રી ભાઈ સત્સંગના ઉત્કર્ષ માટે વિદ્યા વર્ધિ માટે કે શુદ્ધ પ્રજાલીકા જાળવવા માટે ગમે તેવી શુદ્ધ નિગ્રહી આચાર્યની કે મેંબરોની ટીકા કરતા હશે પણ શુદ્ધશુદ્ધ હૃદયને સમજી ઝડ સમજી જાય છે. તંત્રીને તો આડા અવળા બે બોલ બોલીનેજ શાળા વિદ્યા કે સાહિત્યનું કામ કરી લેવું છે. પણ અર્થના સ્વરૂપમાં કરવામાં તો અનેક અડચણો આવે છે તે વાચિક તંત્રીને તો હિસાબમાં નજ આવે. ટીકા કરશે અને ટીકાની પણ ટીકા કરશે તે કાળજીને શોભવું તો આવશે પણ કશું કાર્ય નહિ થાય. પુરૂષાર્થ કરી બતાવવો જોઈએ. આ ભાષાની વડનાળ પાઠશાળા માટેજ આટલી બધી તીવ્રતા શાસ્ત્રી રહે છે તે સમજવું નથી. અમદાવાદ માટે તો કોઈ બોલતાજ નથી. ત્યાં તો જાણે શાળાની ઉચ્ચ સ્થિતિ થઈ ગઈ હશે અને મોટા મોટા વિદ્વાનો થઈને બહાર પડી ગયા હશે. હશે જ માત્ર અગાઉ પાઠશાળા માટે લખેલું તે વળી સ્મરણ કરાવી આપ્યું તો મોટા ઉપકાર થયો વળી સ્મરણ કરાવી આપશે. વડનાળમાં પાઠશાળાની દૃઢતા થઈ છે. તેના ચલાવનારા મેંબરો પણ ફીક નથી. કાઠારી પણ ઘોળા અયોગ્ય છે. જેથી ધાર્મિક આર્થિક કે વ્યવહારિક સ્થિતિ સુધારા ઉપર નથી. સત્સંગ સમાજમાં પણ બળ નથી. માટે ભલા થઈને પડ્યા ઉપર પાટુ મારવાની હુશીયારી નહિ વાપરતાં અમદાવાદની બધી વ્યવસ્થા સારી છે તેનાથી આત્મ કલ્યાણ કરી લેશે એવી નમ્ર વિનંતિ છે.

સફેતને બે બાલ.

તદન સફેત હોય કે અર્ધ સફેત પણ તેને અવિદ્યાની કાળપ રગરગમાં આપી ગઈ છે. જેથી પોતે દોષ માત્રના ભંડારી કાઠારી મહાંત મહારાગ્ન હોવા છતાં, નિર્દોષ પુત્ર્ય પશોપકારી પુરુષ ઉપર કાળા કાળગ્નનો હુમલો કરવાનું સાદસ કરી વાળ્યું છે. સંપ્રદાયમાં ધણી તપાળી વ્યક્તિઓ છે. અને તેમાં ધણી દોષવાળી પણ હશે. તેમાંથી આ અર્ધદંબને તો કાંઈ જાણે હાથજ ન આવ્યું હોય જેથી નિર્દોષ પવિત્ર પુત્ર્ય પુરુષ કે જેમણે અનેકવાર અવર્ણનીય ઉપકારો કર્યા છે તેમની ઉપર અકારણ અથોઘ્ય અસંભવિત આક્ષેપ કરવાની અવગઈ આરંભી છે. મહાપુરુષના અપરમર્ષી આલોક પરલોક અગડેલા પ્રત્યક્ષ અનુભવાય છે. તથાપી કાંઈ બાકી રહેું હશે જેથી પુર કરતા હશે એમ જાણી વધારે કહેવાની જરૂર નથી. મોટા ઉપર કરેલો અપચાર કરનાર ઉપર પાછો પડે છે. સૂર્ય સમે નાંખેલી ધુળ પોતા ઉપરજ પડે છે. એક સ્થાનમાં વધારે રહ્યાનો આ દોષમુર્તિ દોષ કાંદે છે. પણ મંદીરની કેવી ઉચ્ચ સ્થીતી કરી છે અને કેટલી સેવા કરાવી છેતેમજ રહેનાર કેવી ઉચ્ચ સ્થીતિથી રચા છે તે તરફ તો અંધ દષ્ટિજ રાખી છે. એક સ્થાનમાં વધારે દીવસ રહેવામાં તો સ્થાનીક સન્સગીઓનો સાચો ગુણી પ્રેમ જોઈએ છીએ. વળી અધીપતી આચાર્યશ્રીનો પણ પ્રેમ હોવો જોઈએ. વળી રહેનારની પણ સારી ઉચ્ચ સ્થીતિની સાથે અનુકૂળતા હોય ત્યારેજ રહેવાય છે. જો આવી સ્થીતિ ન હોય તો પોતાની તીવ ધ્વિક્ષા છતાં પણ એક વર્ષ રહી શકાતું નથી. અભિચારીની અહલી થઇ અને સાધુની કેમ ન થાય ? આટલી ઉઘાડી સ્પર્ધાવાળી લવરી કરવાથી કાંઈ પેટ ભરાય તેમ નથી. અભિચારીની અહલી થઇ, અને સાધુ કેમ પડી રહ્યા છે એવી અંતરની અળતરા બહાર કાઢી છે. પણ એટલું સાંઝે કર્યું કે અહલી થયા છતાં અભિચારી કેમ પડી રહ્યા છે એવી અળતરા બહાર ન કાઢી. તેજ દોષ સિવાય આમાં બીજું કશું કારણ જાણાતું નથી. એક સ્થાનમાં વધારે વર્ષ નથી રહી શકાતું એવો નીયમ છે કે નથી તેનો વિચાર કરવાનું કાંમ સન્નાધીશના હાથમાં છે, જેથી વિચાર કરવાની જરૂર નથી. મેવા, મીઠાક, લાડુ, પુરી અહ સાંભરતી હોય અને વર્ણીની અહલી ન કરવા દેવી હોય. અને વધારે વર્ષ રહેવું હોય તો જ્યાં ત્યાં ફોગટ કાંકાં મારવા મુકી દહને મંડળના, ગુરના તેમજ અધીપતી આચાર્યના સાચા અનુયાયી બનો, અને તેમાં ઉપયોગી ગુણ ચારિત્ર્યને સંપાદન કરી નીયમસર સભ્યતાથી વ્યવહાર ચલાવવાનું શીખો. આવાં દાંતીયાં કરવાથી કે ગચીયાં નાંખવાથી કે પાપળાં મારવાથી એક અટકું પણ મળવાની આશા નથી. આ મોટાભાઈની વ્રતિ નિર્દોષ નિરપરાધી પુત્ર્ય પુરુષના અકારણ અપરાધ કરવા તરફ થઈ છે, તો બહુ ખુશી થવા જેવી વાત છે. જ્યારે સર્વજ્ઞનો સત્યાનાશ થવાનો હોય. ત્યારેજ આવી વ્રતિ થાય છે. “નાસ્તિ નષ્ટે વિચારઃ” “વિનાશ કાળે વિપરીત બુદ્ધિઃ” અહલીની અંત નાઅહલાની વાતો કરવા ઉપરથી કાંતી કેટલી સ્પર્ધાવાળી હૈડી અળતરા છે તે સર્વ કાંઈ જગ્યાસુ સ્પષ્ટપણે જાણી શકશે. બીજાની પોલ કહેતા પહેલાં પોતાની પોલમપોલ તપાસી જુલે તો હજી સારું છે.....

